

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Варна, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана В. Джамбазова

Членове: Маринела Г. Дончева
Росица Сл. Станчева

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от Маринела Г. Дончева Въззивно гражданско дело № 20203000500349 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид:

Подадена е въззивна жалба от КПКОНПИ чрез процесуалния представител П. Ст. Овч. съгл. Пълномощно изх.№ РД 22-251/25.06.2020 год на Председателя на КПКОНПИ, срещу решение № 829/25.06.2020 год по гр.д. № 1258/2019 год на Окръжен съд Варна, с което е отхвърлен иска на Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество от М. АТ. Г., предявен на осн. чл. 153 ал.1 вр. с § 5 ал.2 от ЗПСОНПИ, с цена на иска 188 594,79 лв. Въззивникът счита за неправилен извода на съда за липса на елементите от фактическия състав, обуславящ основателност на искането по чл. 153 ал.1 от ЗПКОНПИ. Изложени са доводи, че съдът неправилно е изключил от имуществото, придобито от проверяваното лице сумите, получени от трети лица с неустановен произход по банкови сметки и лични вноски чрез системата Western Union и Money Gram. Погрешно е да се твърди, че само наличните пари следва да се приемат за имущество и само те се отнемат, а ако липсват – не могат да бъдат предмет на претенция. Позицията се на разпоредбата на чл. 151 от ЗПКОНПИ, съгласно която когато имуществото липсва или е отчуждено, отнема се неговата равностойност. Доколкото парите са движими заместими вещи, при липсата им в банковите сметки на ответника, когато не е установен законен източник за придобиването им, следва да се отнеме тяхната равностойност. По изложените мотиви въззивникът моли за отмяна на решението и постановяване на друго, с което предявения иск бъде уважен с произтичащите от това законни последици.

В срока по чл.263 ГПК не е постъпил писмен отговор от насрещната страна.

С определение № 501/05.10.2020г. съдът е спрял производството по настоящото дело до приключване на дело С-319/19 на Съда на Европейския съюз, на основание чл.633 вр. чл.631, ал.1 ГПК.

Към настоящия момент производството по преюдициалното заключение е приключило с постановено решение от 28.10.2021г., поради което и процесуалната пречка

по движение на делото е отпаднала и с определение № 15/14.01.2022 год производството е възобновено.

Съставът на Апелативен съд Варна намира, че въззивната жалба е подадена в срок от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Разглеждайки я по същество, съдът намира следното:

Предмет на разглеждане е мотивираното искане от КПКОНПИ с правно осн. чл. 153 ал.1 във вр. с §5 ал.2 от ЗПКОНПИ срещу М. АТ. Г. за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 188 594,79 лв.

Проверката срещу ответницата за установяване на значително несъответствие на имуществото е образувана с решение № ТД 04ВА/УВ-8769 от 22.06.2018 год на Директора на ТД на КОНПИ- гр. Варна, издадено въз основа на уведомление от 14.06.2018 год от Районна прокуратура гр. Провадия, удостоверяващо привличането на М. АТ. Г. като обвиняема за престъпление по чл. 209 ал.1 от НК, попадащо в обхвата по чл. 108 ал.1 т.10 от ЗПКОНПИ. Проверката е приключила с доклад на директора на ТД на КПКОНПИ по чл. 140 ал.1 от ЗПКОНПИ с изх. № ТД04-ВА/УВ-8536 от 18.06.2019 год, въз основа на който е взето решение № 1332/03.07.2019 год на КПКОНПИ за внасяне в съда на мотивирано искане за отнемане на незаконно придобитото имущество, установено в рамките на срока на проверката, а именно: от 22.06.2008 до 22.06.2018 год.

По делото са приети заключения на съдебно авто-техническа експертиза за оценка на придобитите от ответницата през проверявания период МПС, както и съдебно-икономическа експертиза, която е изследвала приходите и разходите на ответницата и домакинството ѝ през проверявания период, както и стойността на придобитото имущество. За целта експертизата е ползвала данни от НАП, НОИ и НСИ, от които е установила следното:

През периода от 22.06.2008 год до 22.06.2018 год ответницата е получила доход от трудови правоотношения в общ размер 5568,68 лв. През този период тя е работила по трудови договори с „Фест Билдинг“ ЕООД, съответно от 03.11.2008 до 01.08.2009 год и от 27.08.2010 до 26.11.2010 год, с Община Провадия – от 21.06.2013 до 24.03.2014, и с „Хунекс-Бг“ ЕООД – от 18.05.2018 до 30.06.2018 год.

По делото е безспорно между страните, че през целия проверяван период ответницата е живяла съвместно без сключен граждански брак със С.Р.А., и имат две деца – А.С.А., роден на 31.08.1996 год и В.С.А., род. на 07.05.2005 год.

Изследвайки доходите на С.Р.А., експертизата е установила, че през проверявания период те възлизат на обща сума 4160,52 лв, в т.ч. 3527,80 лв от трудови правоотношения с „Фест Билдинг“ ЕООД през периода от 22.06.2008 до 01.11.2019 год и „Билдерман“ ООД през период от 17.03.2015 до 26.11.2015 год, и 632,72 лв – обезщетения за безработица.

През проверявания период ответницата е получила социални плащания, вкл. такива за безработица, в общ размер на 4016,76 лв. Отделно от това е получила сума в размер на 567,12 лв от предаване на отпадъци, а двамата със С.Р. са получили плащания от други фирми в общ размер на 1078,44 лв.

В обобщен вид вещото лице е отразило доходите на ответницата и С.Р. през проверявания период в размер на 15 391,32 лв.

Разходите на четиричленното домакинство на ответницата през проверявания период, определени на база усреднените данни от НСИ възлизат на 120 478,87 лв, като в тази сума влизат обичайни разходи за живот - 117 491 лв, платени данъци – 526,19 лв, погасителни вноски по кредит от ОББ – 2461,68 лв.

Въз основа на така установените данни нетният доход на домакинството е

отрицателна величина в размер на -105 087,35 лв.

По данните от авто-техническата експертиза за оценка на придобитите през проверявания период МПС – лек автомобил „Рено Еспейс“, придобит на 23.10.2008 год и отчужден на 20.02-2012 год и лек автомобил „Мерцедес А160“, придобит на 13.11.2015 год, общата стойност на същите е 6533,80 лв.

През проверявания период ответницата е направила вноски по банкови сметки в СЖ”Експресбанк” АД и „Юробанк България” АД в общ размер 25 446,47 лв и е получила чрез системата за бързи разплащания Western Union и Money Gram суми в общ размер 157 729,89 лв. Вноските, представляващи захранване на банкови сметки в размер на 15 002,36 лв са преобразувани от част от получените преводи чрез Western Union и Money Gram, а преведените от трети лица чрез Western Union и Money Gram суми са в размер на 141 788,73 лв. По банковите сметки са постъпили суми от трети лица в размер на 11 116,66 лв.

В рекапитулация, общата стойност на имуществото през проверявания период е 184 905,66 лв, която сума включва разходи за придобиване на МПС – 6 553,80 лв, вноски по сметки – 25 446,47 лв, получени средства чрез Western Union и Money Gram – 141 788,73 лв и вноски по банкови сметки от трети лица – 11 116,66 лв.

Към началния момент на проверявания период не са установени налични средства по банкови сметки и други имущества. Несъответствието между нетния доход и общата стойност на имуществото е отрицателна величина в размер на -289 993 лв. Към края на проверявания период средствата по банковите сметки не са налични, а същите са закрити.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното:

Основният спорен въпрос, повдигнат във въззивната жалба е: следва ли да се включват в имуществото, респ. подлежат ли на отнемане в полза на държавата внесените и постъпили суми по банковите сметки на проверяваното лице, за които не се установява законно основание, но които не са налични към датата на завеждане на иска.

Отговорът на този въпрос трябва да се търси в анализа на разпоредбите на чл. 141 и следващите от ЗПКОНПИ, уреждащи предмета на отнемане.

Съгласно дефиницията, дадена в §1, т.4 от ДР на ЗПКОНПИ, имущество е всякакъв вид собственост, материална или нематериална, движима или недвижима, ограничени вещни права, както и юридически документи, доказващи правото на собственост или други права върху него, намиращи се в патримониума на лицето.

Разпоредбите на чл. 142 и следващите от закона регламентират хипотезите, в които имуществото не е налично в патримониума на проверяваното лице, защото е отчуждено в полза на свързани лица, и тогава то се отнема от тези лица. Когато не е възможно да се отнеме обособено имущество по чл. 14, отнема се паричната му равностойност по пазарна цена към датата на предявяване на иска за отнемане. Отнема се също и преобразуваното имущество по смисъла на §1 т.12 от ДР на закона.

Безспорно парите са част от имуществото на лицето по смисъла на §1, т.4 от ДР към закона. Те притежават от една страна качеството на движими заместими вещи, които сами по себе си биха могли да бъдат обект на собственост, но по-същественото им качество е това, че те са платежно средство, чрез което може да се придобива собственост върху други вещи. Грешката в лансираната от въззивника теза е в смесването между тези две функции на парите. Парите имат характеристиките на вещи само тогава, когато са налични и в този случай ще подлежат на отнемане. Употребявайки парите за придобиване на друго имущество, те пренасят стойността си и се трансформират в това имущество, което също ще подлежи на отнемане. Но когато те не се намират в наличност в брой, или по банкови сметки, в тежест на ищеца е да докаже не само незаконния им произход, но и

облагодетелстването на ответника чрез придобиване на имущество или друга заместваща облага. Простата липса на парите от банковите сметки, без да е ясно за какво са изразходвани, не означава, че ответникът е извлякъл полза за сметка на незаконно придобити доходи.

В този смисъл, освен цитираните от първоинстанционния съд решения, е и по-новата практика на ВКС, изразена в Определение № 134/26.02.2021 год по гр.д. № 3238/ 2020 год на ВКС на РБ, III г.о., Определение № 417/21.05.2021 год по гр.д. № 719/2021 год на ВКС, III г.о., Определение № 417/31.05.2019 по гр.д. № 171/2019 год на ВКС, III г.о. и др.

В заключение:

На отнемане подлежи притежаването на налично имущество, за което основателно може да се предположи, че е незаконно придобито, т.е. за което няма установен законен произход по някой от способите, изброени, макар и не изчерпателно, в §1, т.2 от ДР на закона. Това предположение почива върху презумпцията, че щом несъответствието между нетния доход и доказания произход на средствата за придобиване на имуществото надхвърля 150 000 лв, то е придобито от незаконна дейност.

От доказателствата по делото се установява, че нетният доход на ответницата, изразен като разлика между приходите, намалени с обичайните разходи за домакинството, е отрицателна величина в размер на -105 087,35 лв, т.е. не е налице значително несъответствие по критерия, установен в §1, т.3 от ДР към ЗПКОНПИ.

По изложените мотиви, предявеният иск е неоснователен и недоказан, а първоинстанционното решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора в тежест на въззивника следва да се възложат разноските за настоящата инстанция в размер на дължимата държавна такса за въззивното обжалване – 3771,89 лв.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 829/25.06.2020 год по гр.д. № 1258/2019 год на Окръжен съд Варна, г.о., 10 състав.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, БУЛСТАТ 129010997 да заплати по сметка на Апелативен съд Варна сумата 3771,89 лв, представляваща държавна такса за въззивното обжалване.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от съобщаването му на страните пред ВКС на РБ при наличие на предпоставките по чл 280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____